
Uchwała Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Adwokatury w Warszawie z 10 stycznia 2004 r.

Palestra 49/1-2(553-554), 17-18

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uchwała Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Adwokatury w Warszawie z 10 stycznia 2004 r.

1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Adwokatury stwierdza, że istnieje potrzeba poszerzenia dostępu do adwokatury i zwiększenia jej liczebności. Konieczność taka wynika z rozwoju gospodarczego i społecznego naszego kraju oraz z potrzeby wyjścia naprzeciw oczekiwaniom wielkich rzesz absolwentów studiów prawniczych. Zjazd z uznaniem przyjmuje do wiadomości już dokonane uchwałami Naczelnej Rady Adwokackiej zniesienie limitów ilościowych przy przyjmowaniu na aplikację oraz widoczne od kilku lat systematyczne zwiększanie liczby aplikantów adwokackich. Kierując się powyższymi względami, Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Adwokatury akceptuje uwzględniający te cele projekt ustawy – Prawo o adwokaturze przygotowany przez Naczelną Radę Adwokacką jako punkt wyjścia stanowiska adwokatury w pracach legislacyjnych. Jednocześnie Zjazd krytycznie ocenia rozwiązania proponowane w znajdującym się w toku prac sejmowych projekcie poselskim dotyczącym zmiany prawa o adwokaturze.

2. Zjazd wyraża przekonanie, iż w szczególności niemożliwy do zaakceptowania jest proponowany w projekcie poselskim minimalny limit przyjęć na aplikację adwokacką. Wprowadzenie takiej regulacji grozi w krótkiej perspektywie czasowej nie tylko dezorganizacją adwokatury i podważeniem podstaw jej samorządności, ale także destabilizacją wymiaru sprawiedliwości. Samorządność adwokacka zawsze była, jest i będzie podstawową gwarancją ochrony praw człowieka i obywatela, konieczną podstawą jej funkcjonowania jako zawodu zaufania publicznego. Taki kształt adwokatury gwarantuje społeczeństwu Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Zjazd zajmuje stanowisko, że postępowanie kwalifikacyjne prowadzące do naboru aplikantów powinno należeć do kompetencji samorządu adwokackiego, z ewentualnym udziałem innych czynników, w szczególności przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości. Otwarta też pozostaje możliwość przyję-

wania na aplikację bez konieczności uczestniczenia w konkursie osób po odbytych aplikacjach i zdanych egzaminach prawniczych, gwarantujących odpowiednio wysokie kwalifikacje.

4. Zjazd wyraża pogląd, iż szkolenie aplikantów powinno być organizowane i prowadzone przez samorząd, przy zachowaniu modelu patronatu uregulowanego w projekcie ustawy przygotowanym przez Naczelną Radę Adwokacką.

5. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Adwokatury uważa, że egzamin adwokacki winien być organizowany i prowadzony przez samorząd adwokacki z możliwym udziałem czynników zewnętrznych.

6. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Adwokatury dostrzega konieczność prowadzenia przez Naczelną Radę Adwokacką rozmów z przedstawicielami władzy publicznej, z różnymi środowiskami politycznymi i samorządami zawodowymi w celu przygotowania zmian legislacyjnych dotyczących adwokatury, przy zachowaniu rozwiązań normatywnych, które stanowią fundament funkcjonowania naszego zawodu.

7. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Adwokatury zobowiązuje Naczelną Radę Adwokacką do wykonania niniejszej uchwały.